

**GRUPA
OŚCIEŃIA**

**TOMASZ CHMIELEWSKI
JERZY DMITRUK
MARIAN MOLEŃDA
ZBIGNIEW NATKANIEC
KRZYSZTOF ROZPONDEK
EDWARD SYTY**

+

MAGDALENA WODARCZYK

WPEŁNYM

**WIELE
S**

**GRUPA
OSCIENIA**

TOMASZ CHMIELEWSKI
JERZY DMITRUK
MARIAN MOLENDA
ZBIGNIEW NATKANIEC
KRZYSZTOF ROZPONDEK
EDWARD SYTY

**W PEŁNYM
ŚWIETLE**

+
MAGDALENA WODARCZYK

+
GALERIA
SZTUKI
WSPÓŁCZESNEJ
OPOLE

OD OPOLA DO OPOLA — GRUPA OŚCIEŃ W LATACH 1992 — 2021

KRZYSZTOF
ROZPONDEK

Stanowimy nieformalną grupę twórców reprezentujących różne dyscypliny plastyczne. Nie mamy obowiązującego statutu, ustalonych składek członkowskich, siedziby ani stanowiska prezesa, nie sformułowaliśmy też wspólnego manifestu artystycznego. Obca jest nam potrzeba wypracowania czy lansowania określonej jednolitości stylistycznej. Funkcjonujemy jednak od trzydziestu lat, a to potwierdza, że – mimo wszelkich możliwych różnic – łączy nas coś, co uzasadnia wspólne działanie. Początkowo firmowaliśmy nasze akcje używając nazwisk poszczególnych członków, ale w końcu stwierdziliśmy, że skoro w naszych rozmowach tak często padają słowa typu: wrażliwość, osobowość, szczerłość, dojrzałość, świadomość, to owe „-ości” splatają się ze sobą, tworząc OŚCIEŃ, co było powodem wyboru niejednoznacznej w gruncie rzeczy nazwy grupy. Podczas wystąpienia towarzyszącego otwarciu jednej z naszych wystaw stwierdziłem, że zespoleni w ten ostry, najeżony wieloma grotami oręż, zmagamy się ze sztuką jako bestią, którą trzeba ujarzmić lub karmić samym sobą... W jakimś sensie był to przypadek, a może szczęśliwy traf, że zetknąłem się z Tomaszem Chmielewskim, Marianem Molendą i Edwardem Sytym. Miało to miejsce w 1990 roku w Nysie, gdzie oni osiedli po ukończeniu studiów w Warszawie, Gdańsku i Krakowie, a ja – związany z macierzystą uczelnią we Wrocławiu – otrzymałem propozycję prowadzenia zajęć na kierunku wychowanie plastyczne w nyskim oddziale Wyższej Szkoły Pedagogicznej z Opola, przekształconej w 1994 roku w Uniwersytet Opolski. Każdy z nas, jako absolwent innej uczelni, miał odrębne doświadczenia, pochodziliśmy z różnych środowisk i regionów, byliśmy więc dla siebie na swój sposób egzotyczni i przez to tym bardziej intrygujący. Odmienność temperamentów i reprezentowanie określonych postaw czy upodobań estetycznych wpływały na temperaturę dyskusji. Wymianie poglądów towarzyszył z pewnością element rywalizacji. Jednak nie czuliśmy potrzeby konkurencji ze sobą, bardziej zależało nam na tym, by się wzajemnie inspirować i pobudzać do eksperymentowania. Jednoczyła nas pasja, z jaką zamierzaliśmy uprawiać twórczość. Rozważania teoretyczne należało przełożyć na działania praktyczne, co zaowocowało pomysłem zorganizowania pierwszej wspólnej wystawy, a ta odbyła się w Filharmonii Opolskiej w roku 1992. Później prezentowaliśmy nasze prace w Brzegu, Wrocławiu, Gliwicach i ponownie w Opolu. Nasze wernisaże łączyły się często z wydarzeniami muzycznymi (m.in. koncerty Adama Makowicza, Tokyo Solisten, Eugena Indjica). Dość szybko zorientowałem się, że osobą urozmaicającą i dopełniającą nasz skład może być bliski nam pokoleniowo opolski artysta Zbigniew Natkaniec, który uzyskał dyplom poznańskiej Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych. Kandydaturę tę bez wahania zaakceptowali pozostali koledzy. Spotykaliśmy się ze sobą podczas plenerów i warsztatów twórczych, w galeriach czy muzeach, w naszych pracowniach i poza nimi, rozprawiając o zagadnieniach ideowych, formalnych i technologicznych, o doświadczeniach związanych z pracą dydaktyczną, a także o codziennych problemach i sprawach czysto osobistych. Niezależnie od zaangażowania w realizację wspólnych projektów, każdy z nas odczuwał potrzebę określenia własnej drogi, podejmował próby znalezienia autorskiego języka wypowiedzi i rozwijania indywidualnej kariery. Niemniej jednak nigdy nie zerwaliśmy więzi i temat organizacji kolejnych przedsięwzięć grupy powracał przy każdej okazji. Nic więc dziwnego, że po paroletniej przerwie postanowiliśmy ponownie skonfrontować aktualne wówczas dokonania. W roku 2010 przygotowaliśmy wystawę zatytułowaną „Pięć odston”, która eksponowana była w Muzeum Powiatowym w Nysie. Zawsze dążyliśmy do

otwartości, a naszej współpracy nie traktowaliśmy w sposób dogmatyczny, dlatego do udziału w ekspozycji zaprosiliśmy dodatkowo Bartłomieja Trzosa – absolwenta Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, wykładowcę w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Opolskiego. Stawianie na różnorodność i ambicja poszerzania granic sztuki spowodowały, że idea wzbogacania potencjału grupy o przykłady dorobku innych autorów bardzo nam odpowiadała. Dlatego, kiedy rok później pokazaliśmy swoje prace w Galerii Sztuki Współczesnej BCK w Brzegu, naszym gościem został Jerzy Dmitruk. Ten krakowski malarz i grafik zadeklarował chęć dołączenia do grupy na stałe. Propozycję uczestnictwa w kolejnej wystawie „ościeniowców”, jaka miała miejsce w 2014 roku w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu, przyjęła dr hab. Beata Mak-Sobota z Katedry Sztuki wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych. W przypadku ekspozycji odbywającej się w tym samym niemal czasie w Muzeum Miejskim w czeskim Krnovie mogliśmy poza naszymi pracami przybliżyć publiczności malarstwo Beaty Mycek z Nisy. Następną wystawę grupy, w Muzeum Ziemi Prudnickiej, uświetniły obrazy Małgorzaty Jenty-Dmitruk z Krakowa. Kolejnym przedsięwzięciem grupy była wystawa w Galerii BWA w Jeleniej Górze w 2016 roku, udział w niej postanowiliśmy zaproponować dr. Ignacemu Nowodworskiemu – rzeźbiarzowi, pracownikowi Instytutu Sztuki Uniwersytetu Opolskiego. W roku 2017 w Galerii Biblioteki Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach miała miejsce prezentacja, która nosiła tytuł „7 × sztuka”. Uczestniczył w niej wielokrotnie nagradzany twórca plakatów – dr Marek Osman. Następną ekspozycję przygotowaliśmy w 2019 roku w chorzowskiej Galerii MM, gościnnie wzięła w niej udział dr Anna Stawiarska, uprawiająca ceramikę artystyczną i malarstwo.

Najnowsza wystawa, zatytułowana „W pełnym świetle”, zorganizowana w opolskiej Galerii Sztuki Współczesnej, jest dla nas wydarzeniem szczególnym, swego rodzaju powrotem do miejsca początku. To przecież w tym mieście po raz pierwszy poddaliśmy ocenie odbiorców nasze eksperymenty w pierwotnym składzie grupy. Większość z nas jest też w jakiś sposób związana z Opolem, dotyczy to również zaproszonej tym razem artystki – Magdaleny Wodarczyk. Jest ona absolwentką i pracownikiem Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, ale wcześniej ukończyła studia na Uniwersytecie Opolskim (kierunek edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych). Jej trójwymiarowe obiekty, powstające ze szkła łączonego z innymi materiałami, poszerzają naszą ofertę, obejmującą malarstwo, grafikę, rysunek, rzeźbę, ceramikę i działania mające charakter instalacji.

Nie przepadam za celebrowaniem jubileuszów, ale jest to niewątpliwie okazja do refleksji, do podsumowania trzech dekad wspólnych zmagania ze sztuką i towarzyszącej im naszej przyjaźni. Autentycznej przyjaźni, której fundamentem jest – jak sądzę – wzajemny szacunek, bo chociaż nie zawsze i nie we wszystkim się zgadzamy, a często wyrażamy całkowicie przeciwstawne poglądy, to wciąż odczuwamy potrzebę dialogu. I mylić się będzie ktoś, kto uzna nas za towarzystwo wzajemnej adoracji. Czasem rzeczywiście iskrzy..., ale nie spotykamy się na tyle często, aby się sobą zmęczyć, i na szczęście wystarczająco rzadko, żeby autentycznie cieszyć się z kolejnego kontaktu. Przynależność do grupy daje poczucie stabilności, mobilizuje do poszukiwań nawet w chwilach zwątpienia i pozwala wciąż na nowo odkrywać sens uprawiania

sztuki. Chciałbym gorąco podziękować kolegom za to, że trwamy i możemy się nie tylko spierać, ale i wspierać na wielu płaszczyznach. Pragnę też wyrazić wdzięczność wszystkim osobom, które przyjęły zaproszenie do uczestnictwa w naszych dotychczasowych wystawach. Spotkanie z nimi to ciekawa przygoda i wierzę, że nasze drogi będą się jeszcze wielokrotnie krzyżować. Zamierzamy kontynuować działalność grupy i następne projekty urozmaicać dokonaniem bliskich nam twórców. Charakterystykę, interpretację oraz krytykę naszego dorobku pozostawiam specjalistom i publiczności. Szerokie spektrum działań, jakie reprezentujemy, daje szansę, że każdy może znaleźć coś, co go zainteresuje lub poruszy. Wszyscy mamy określone osiągnięcia i z pewnością sporo grzechów zaniechania. Osobiście uważam, że naszym największym sukcesem jest to, że wciąż odczuwamy nieodpartą potrzebę kreacji, że nadal trzymamy się razem i pozostajemy aktywni. Przez trzydzieści lat nie znudziliśmy się sobą. Mam nadzieję, że nasze propozycje są i będą atrakcyjne dla potencjalnych odbiorców. Zapraszam do zapoznania się z efektami pracy artystów skupionych w grupie OŚCIENIA.

fot. z archiwum artysty

TOMASZ CHMIELEWSKI

Urodzony w 1962 roku w Przasnyszu. Jest absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Warszawie. W latach 1982–1987 studiował na Wydziale Rzeźby warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, uzyskując dyplom w pracowni prof. Stanisława Słoniny. Od 1989 roku mieszka i pracuje w Nysie, obecnie jako nauczyciel rzeźby i przedmiotu techniki rzeźbiarskie w Zespole Szkół i Placówek Artystycznych. Jest współzałożycielem grupy Ościenia, członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków i Nyskiej Grupy Artystycznej. Uprawia rzeźbę, malarstwo i rysunek. Uczestniczy w międzynarodowych plenerach i sympozjach rzeźbiarskich (rzeźby w przestrzeni miejskiej) w kraju i za granicą. Jest laureatem kilku nagród w konkursach i wyróżnień artystycznych (Opinogóra 1988, „Salon Jesienny” Opole 1993, 1998). W roku 2020 uhonorowany został Odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Wystawy indywidualne

- 1991 Galeria BWA, Ciechanów
- 1994 Muzeum Archidiecezjalne, Katowice
- 2001 Galeria Zamkowa, Moszna
- 2001 Galeria „Ruczaj”, Kraków
- 2004 Centrum Kultury i Sztuki, Ciechanów
- 2005 Galeria PLSP, Zakopane
- 2009 Galeria ZPAP, Opole
- 2012 Galeria BP, Opole
- 2013 „Terrarium”, Miejska Biblioteka Publiczna, Opole

Ważniejsze wystawy zbiorowe

- 1995 „Przejście graniczne”, Bielefeld, Bochum, Opole, Görlitz, Zgorzelec
- 2005 I-er International Symposium de Sculpture sur Marbre de la ville de Grasse, Grasse (Francja) – realizacja rzeźby
- 2006 „Plastyczna wizja świata prehistorycznych potworów”, Krasiejów (II nagroda za rzeźbę w konkursie Urzędu Miasta Opola)
- 2008 II Międzynarodowy Plener Rzeźby w Marmurze, Opole
- 2008 „Festiwal Sztuki – Drzewo Drewno”, plener w Ciechanowie, Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki, Warszawa
- 2009 „Festiwal Sztuki – Kamień”, Centrum Kultury i Sztuki Ciechanów, MCKiS Warszawa
- 2013 „4+4”, Muzeum Miejskie, Krnov (Republika Czeska)
- 2016 „Grupa Ościenia”, Galeria BWA, Jelenia Góra
- 2018 „Grupa „Ościenia”, Galeria Uniwersytetu Jana Kochanowskiego, Kielce

Jego prace są w zbiorach Opolskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych oraz kolekcjach prywatnych, a jego rzeźba prezentowana jest w przestrzeni publicznej Opola.

Ażur organiczny
granit
15 x 18 cm
2008
fot. Paweł Syposz

Łącznik
marmur, metal
wys. 30 cm
2017
fot. Paweł Syposz

Włot
granit
wys. 15 cm
2021
fot. Paweł Syposz

Małe pióro
marmur carraryjski
wys. 28 cm
1997
fot. Paweł Syposz

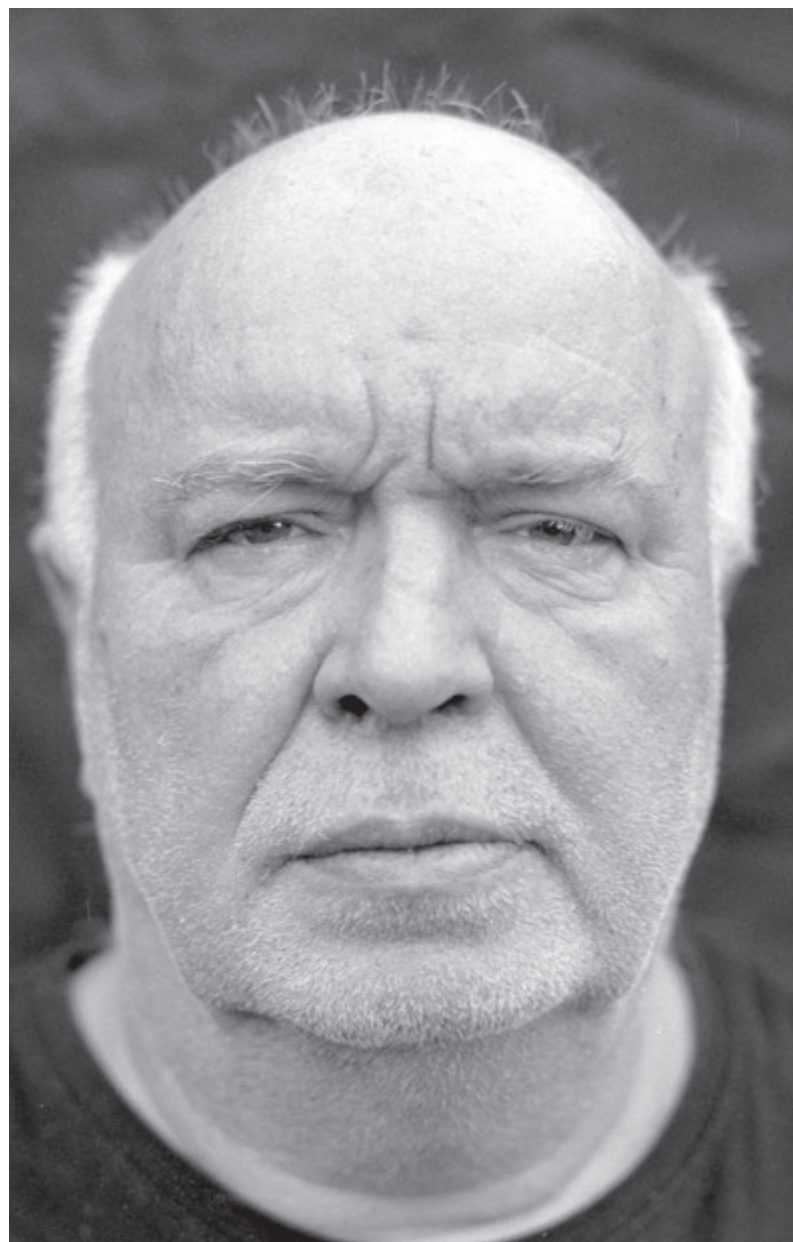

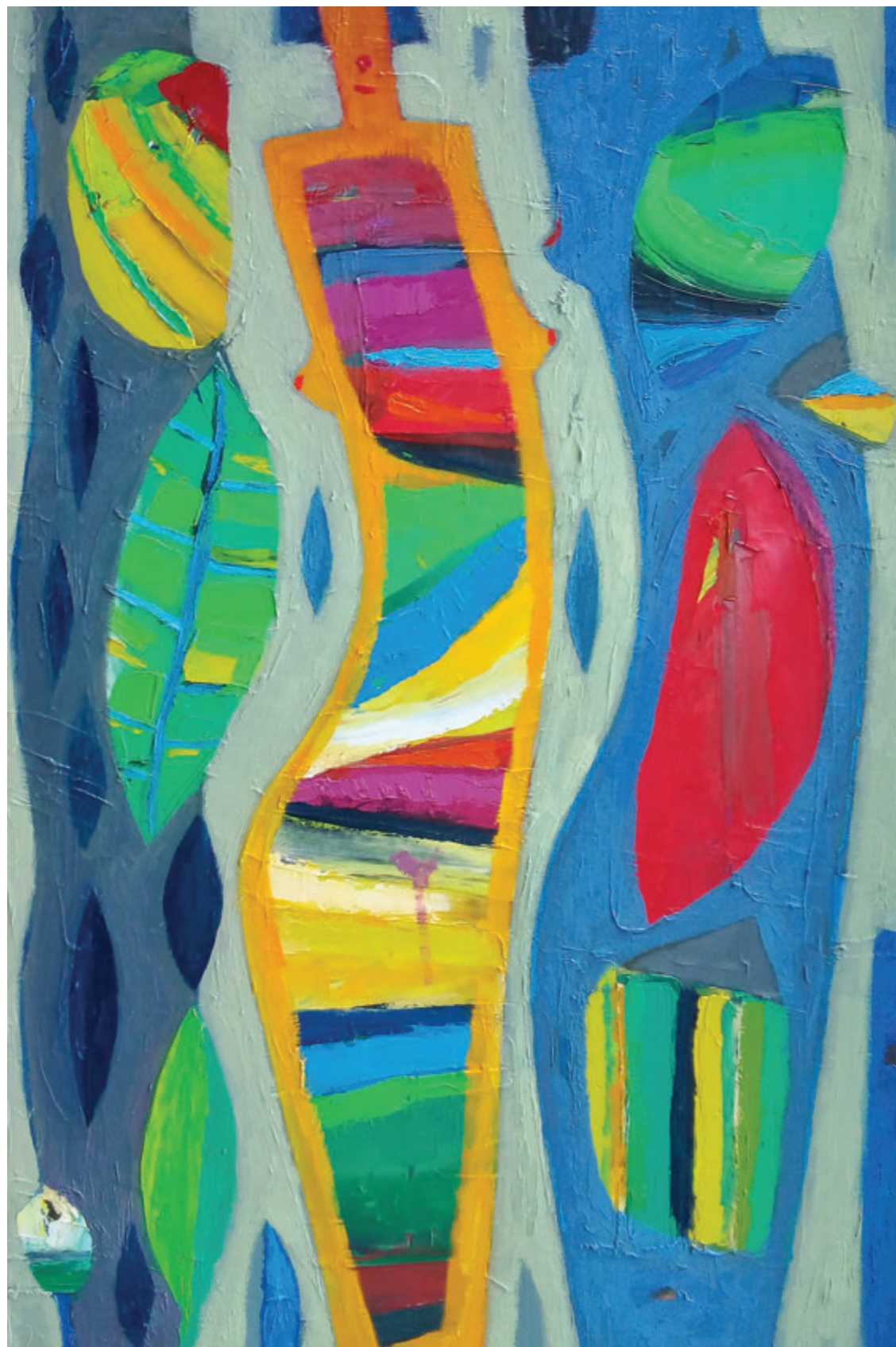
foto. z archiwum artysty

**JERZY
DMITRUK**

Urodzony 24 sierpnia 1960 roku w Sępopolu. Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, uzyskując dyplom na Wydziale Malarstwa w pracowni prof. Juliusza Joniaka w 1986 roku oraz dyplom z wyróżnieniem w pracowni wkleśłodruku prof. Andrzeja Pietscha na Wydziale Grafiki. Zajmuje się malarstwem, grafiką warsztatową oraz ilustracją i projektowaniem książek. Realizuje cykle graficzne i malarskie; „Siewca urodzaju”, „Pejzaż urodzaju”, „Żywot malarza”, „Drzewo Objawień”, „Misja”, „Dom”, „Ogród pierwszej miłości”, „Kwiaciarki”, „Przydomowa kopalnia złota i diamentów”, „Akt twórczy”, „Kraków – kolor miasta”, „Czuły kochanek”, „Niebo obiecane”, „Udomowiona rodzina wawelskich smoków”, „Pejzaż starocerkiewny”, „Rysunkowa dokumentacja cudów”, „Sytość i dziękczynienie”, „Pejzaż dobry jak chleb” oraz „Pomniki opadających liści”. Wykonał projekty kilku książek, m.in.: „Do widzenia, do jutra” – poezja Wisławy Szymborskiej, „Kiedy Cię spotkam, co Ci powiem” – poezje Mirosława Czyżykiewicza, ilustracje do Pisma Świętego, „Wyjaśnij mi, miłość” – poezje Ingeborg Bachmann, „Elegie z Tymowskich Gór” – poezja Jana Polkowskiego, „Nie przyszedłem Pana nawracać” – poezja ks. Jana Twardowskiego.

Brał udział w ponad dwustu wystawach zbiorowych i dwudziestu indywidualnych w kraju i za granicą. Jest laureatem nagród i wyróżnień.

Jego prace mają w swoich zbiorach: Muzeum Narodowe w Krakowie, Muzeum Śląskie w Katowicach, Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu, Muzeum Archidiecezjalne w Krakowie, Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Opolu, Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu, Muzeum Ziemi Prudnickiej w Prudniku, Muzeum Ziemiaństwa w Dobrzycy, Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego, Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego, Muzeum Zamkowe w Malborku oraz Frederikshaven Kunstmuseum & Exlibrissamling w Danii, a także Galeria BWA w Olkuszu, Biblioteka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Biblioteka Uniwersytecka w Kielcach, Biblioteka Publiczna w Oleśnicy i liczne prywatne kolekcje.

Deszczowy poranek
z cyklu Akt twórczy
olej, płótno
60 × 80 cm
2020
fot. z archiwum artysty

Ty i Twój kolorowy cień
olej, płótno
100 × 70 cm
2021
fot. z archiwum artysty

Przydomowy ogródek
olej, płótno
100 × 70 cm
2019
fot. z archiwum artysty

Symetria kobiety
z cyklu Akt twórczy
olej, płótno
100 × 70 cm
2021
fot. z archiwum artysty

foto. z archiwum artysty

**MARIAN
MOLEND**

Urodzony w 1958 roku w Baranowie Lubelskim. Jest absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Nałęczowie. Studiował na Wydziale Rzeźby Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku (w pracowni prof. Franciszka Duszeńki), gdzie uzyskał w 1983 roku dyplom z wyróżnieniem. Był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki w latach 1984–1985, zastępcą dyrektora Instytutu Sztuki Uniwersytetu Opolskiego od 1995 do 1998 roku, w latach 2002–2008 wykładowcą w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nysie na kierunku konserwacja zabytków, obecnie jest kierownikiem katedry sztuk pięknych Wydziału Sztuki UO, prowadzi Pracownię Rzeźby na stanowisku profesora zwyczajnego. Od połowy lat osiemdziesiątych mieszka i tworzy w Nysie. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków Okręg Opole, Nyskiej Grupy Artystycznej, Międzynarodowej Organizacji Medalierskiej FIDEM, Polskiego Stowarzyszenia Sztuki Medalierskiej, współzałożycielem grupy Ościenia. Odznaczony został przez Prezydenta RP za pracę pedagogiczną srebrnym medalem za długoletnią służbę oraz medalem „Pro Patria”. Jest laureatem nagród i wyróżnień regionalnych i ogólnopolskich.

Zajmuje się rzeźbą kameralną, monumentalną, ceramiką, malarstwem i rysunkiem. Jest autorem kilkunastu pomników (Katowice, Nysa, Opole, Prudnik, Radom, Strzelce Opolskie, Toruń, Warszawa, Wrocław). Brał udział w kilkudziesięciu wystawach indywidualnych i ponad stu zbiorowych w kraju i za granicą, m.in. w Chinach, Czechach, Francji, Niemczech, Rosji, USA i na Węgrzech.

Jego prace znajdują się w zbiorach m.in.: Muzeum na Majdanku w Lublinie, Muzeum Ziemi Prudnickiej w Prudniku, Muzeum Jana Pawła II w Wadowicach, Muzeum Monet i Medali im. Jana Pawła II w Częstochowie oraz w kolekcjach prywatnych w Brazylii, Czechach, Niemczech, Francji i USA.

Figuralne impresje IV
brąz
15 × 8 cm
2021
fot. z archiwum artysty

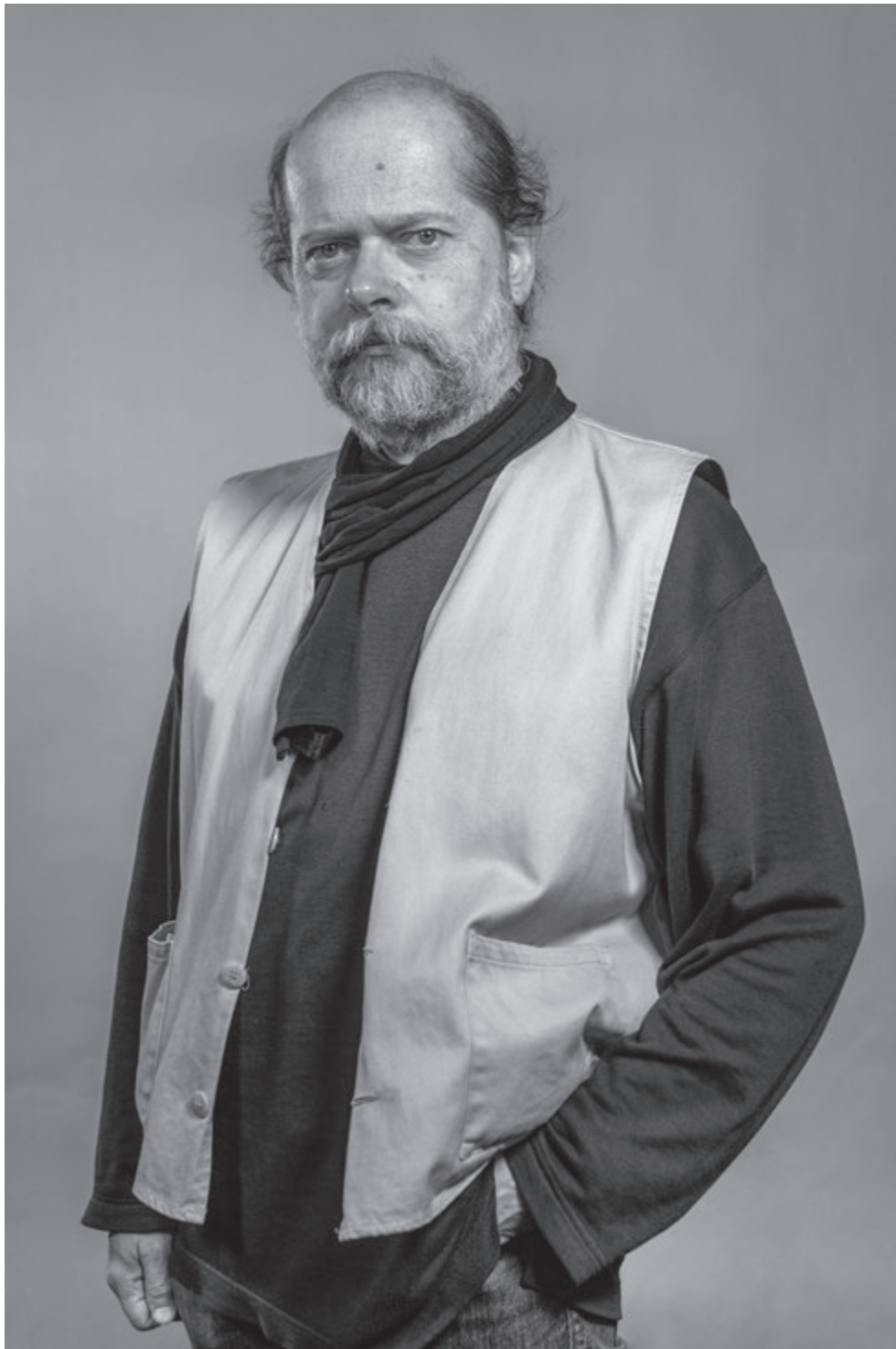
Scaleni
drewno
polichromowane
60 × 40 × 30 cm
2015
fot. z archiwum artysty

Głowa konia
czarny dąb
60 × 20 × 35 cm
2018
fot. z archiwum artysty

Katedra
czarny dąb, metal
130 × 40 × 35 cm
2017
fot. z archiwum artysty

fol. Maciej Węgrzyn

ZBIGNIEW NATKANIEC

Urodzony w 1961 roku w Opolu. Po ukończeniu opolskiego Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych im. Jana Cybisa studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu na Wydziale Architektury Wnętrz 1982–1983 i Wydziale Malarstwa 1983–1987, uzyskując w 1987 roku dyplom z wyróżnieniem w pracowni malarstwa prof. Jacka Waltosia. Od 1987 roku pracuje nieprzerwanie jako nauczyciel rysunku i malarstwa w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych im. Jana Cybisa w Opolu (obecnie Zespół Państwowych Placówek Kształcenia Plastycznego im. Jana Cybisa). Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków. Realizuje głównie instalacje, obiekty, zajmuje się także malarstwem i rysunkiem. Pracuje używając materiałów bliskich naturze. Jego instalacje tworzą kombinatorycznie zmienne układy obiektów – multiplikowanych modułów dodawanych do siebie, których konfiguracje mogą z czasem ulec zmianie. Jest laureatem kilku nagród i wyróżnień na corocznych wystawach opolskiego środowiska plastycznego „Salon Jesienny”.

Wystawy indywidualne

- 1987 Prezentacja dyplomowa, Biuro Wystaw Artystycznych, Poznań
- 1994 Z cyklu „Promocje: Zbigniew Natkaniec”, Galeria Sztuki Współczesnej, Opole
- 1999 „Obiekty”, Galeria „Kaplica” Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko
- 2003 „Malowane w przestrzeni”, Galeria Sztuki Współczesnej, Opole
- 2011 „Instalacje/Obiekty”, Galeria Sztuki Współczesnej, Opole
„Instalacja” (w ramach „Nocy Kultury”), Miejska Biblioteka Publiczna im. Jana Pawła II, Opole
- 2013 „Instalacje/Obiekty”, Miejska Galeria Sztuki im. Władysława hr. Zamoyskiego, Zakopane
- 2019 „Konfiguracje” (w ramach „Warsaw Gallery Weekend”), Galeria LETO, Warszawa

Wziął udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju, m.in.: w Gliwicach, Gorzowie Wielkopolskim, Kielcach, Opolu, Poznaniu, Włocławku, Warszawie, i za granicą, m.in.: we Francji, Niemczech i Włoszech.

Do gwiazd...
fragment instalacji
drewno, płótno,
brezent sztyty, malowany
2009-2021
fot. Patrycja Kucik

Bez tytułu
fragment instalacji na wystawie
„Konfiguracje” w Galerii LETO
drewno malowane, płótno,
tektura, papier modelowany
2019
fot. Bartosz Górka

Bez tytułu
fragment instalacji na wystawie
„Konfiguracje” w Galerii LETO
drewno malowane, płótno
2019
fot. Bartosz Górka

Bez tytułu
fragment instalacji na wystawie
„Konfiguracje” w Galerii LETO
drewno malowane, płótno malowane,
tektura
2019
fot. Bartosz Górka

foto. z archiwum artysty

**KRZYSZTOF
ROZPONDEK**

Urodzony w 1961 roku w Brzegu. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, uzyskując dyplom pod kierunkiem prof. Krystyny Cybińskiej w 1987 roku. W roku 2012 otrzymał tytuł profesora sztuk plastycznych. Był prodziekanem Wydziału Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu w kadencji 1996–2020. Kieruje Pracownią Podstaw Projektowania Ceramiki i II Pracownią Ceramiki Artystycznej. W latach 2009–2014 był dwukrotnie powoływany do Rady Programowej Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Jest współzałożycielem grupy Ościenia, należy do Związku Polskich Artystów Plastyków. Zajmuje się ceramiką i rysunkiem. Uczestniczył w wielu międzynarodowych plenerach i sympozjach oraz ponad dwustu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2008 roku. Odznaczony został m.in.: Krzyżem Zasługi, Medalem za Długoletnią Służbę, Medalem Stulecia Odzyskanej Niepodległości, Odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej” i Odznaką Honorową Złotą „Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego”.

Ważniejsze wystawy indywidualne

- 1991 „Jak wiele innych – ogródek”, BWA, Wrocław
- 2000–2001 „Ceramika z pieca węgierskiego...”, Galeria BOK, Bolesławiec (2000), Galeria Na Solnym, Wrocław (2001) – Nagroda ZO ZPAP „Dzieło Roku”
- 2001 „Leżące”, BWA, Wrocław
- 2004 „Ceramika”, BWA, Wrocław
- 2006 „OSTre”, Muzeum Ceramiki, Bolesławiec
- 2008–2009 „Parzyste, nieparzyste”, Galeria Oranżeria, CRP, Orońsko (2008), Galeria SIC BWA, Wrocław (2009)
- 2014 „Balast – konfiguracje”, Galeria Kaplica, CRP, Orońsko
- 2015 „Ecce Lutum”, Galeria R, ASP im. Jana Matejki, Kraków
„Clay story”, Muzeum Ceramiki, Bolesławiec, CNiS Stara Kopalnia, Wałbrzych
- 2017 „Zamknięte/Closed”, Galeria Lipowa 3, Kraków
- 2019 „Perenne Opus”, Galeria Kaplica, CRP, Orońsko

Jego prace mają w swoich zbiorach: Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Muzeum Narodowe w Poznaniu, Muzeum Ceramiki w Bolesławcu, Muzeum Ziemi Prudnickiej w Prudniku, Nowohradzkie Muzeum w Łuczeńcu (Słowacja), Muzeum Uniwersytetu Anadolu, Eskisehir (Turcja), Fundacja Unikat w Jeleniej Górze.

Dobrze zbudowane I
masa szamotowa,
masy barwione, angoba
41 × 62 × 23 cm
2018
fot. Jakub Biewald

Głowica z cyklu Balast
masa szamotowa, bone china,
wypał w piecu opalonym drewnem
wys. 50 cm
2021
fot. Jakub Biewald

Y z cyklu Transylwania
masa szamotowa,
kamionka barwiona,
szkliwo, wypał raku, szkło
dł. 49 cm
2018
fot. Justyna Żak

X z cyklu Transylwania
masa szamotowa,
kamionka barwiona,
szkliwo, wypał raku, szkło
dł. 49 cm
2018
fot. Justyna Żak

Termofil – AURA
masa szamotowa, angoba,
wypał w piecu opalonym drewnem
20 × 88 × 35 cm
2021
fot. Jakub Biewald

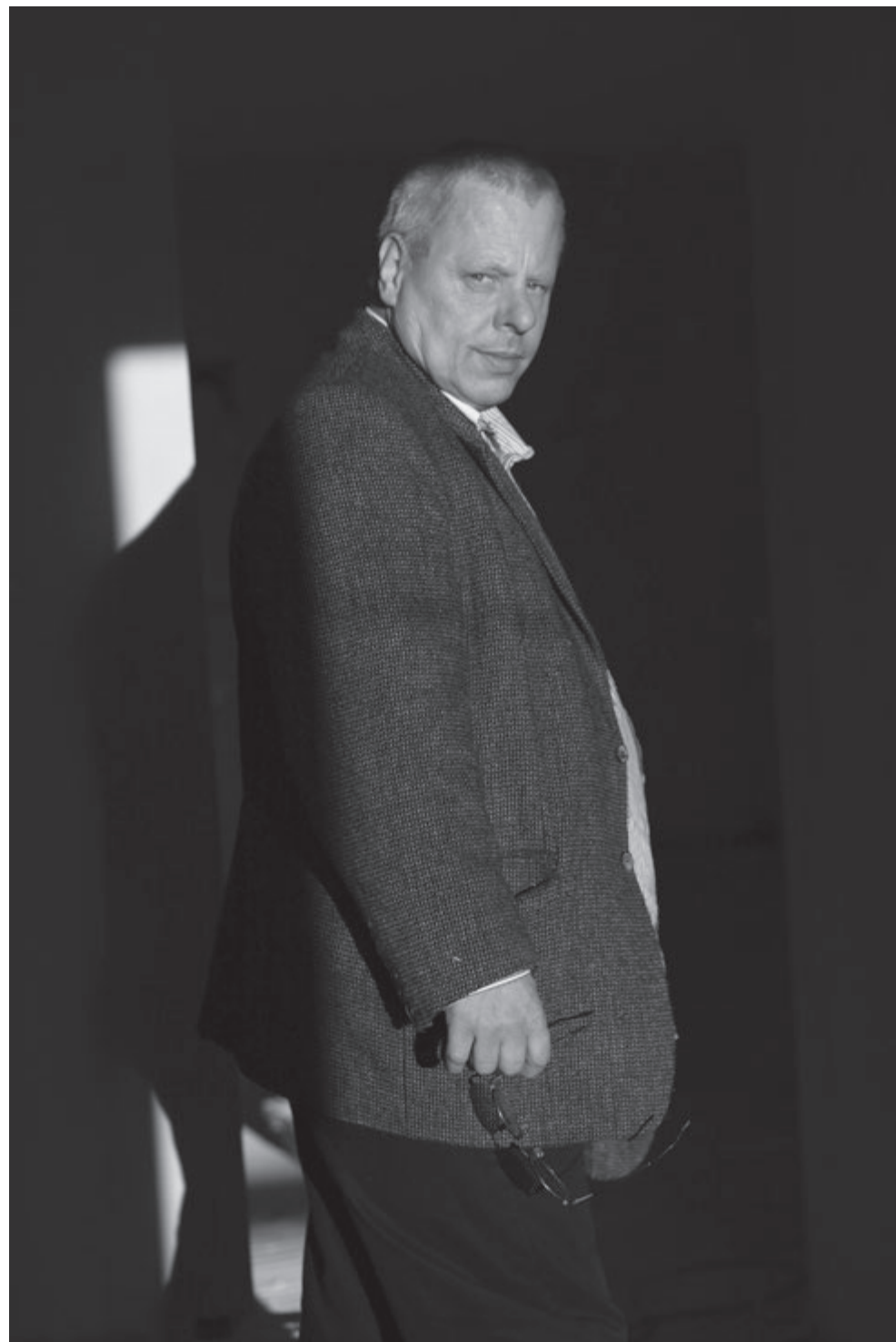

foto. z archiwum artysty

**EDWARD
SYTY**

Urodzony w 1960 roku w Tarnogrodzie. Studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, uzyskując dyplom pod kierunkiem prof. Stanisława Rodzińskiego i prof. Zbyluta Grzywacza w 1987 roku. Na tej uczelni w 1994 roku uzyskał stopień naukowy doktora, a w sześć lat później na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu – doktora habilitowanego. W roku 2012 otrzymał tytuł profesora sztuk plastycznych. Prowadzi Pracownię Rysunku i Malarstwa na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Opolskiego oraz Pracownię Technik Plastycznych w Katedrze Architektury Politechniki Opolskiej. Jest współzałożycielem grupy OŚcienia, członkiem Nyskiej Grupy Artystycznej oraz organizatorem licznych przedsięwzięć artystycznych, m.in. odbywających się od 1996 roku międzynarodowych warsztatów artystycznych „Malowany Wschód”. Uczestniczył w wielu plenerach, sympozjach i projektach artystycznych w kraju i za granicą.

Swoje malarstwo i rysunki prezentował na wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju, m.in. w Jeleniej Górze, Krakowie, Nowym Wiśniczu, Nysie, Opolu, Przemyślu, Wrocławiu, oraz za granicą, m.in. w Bolonii (Włochy), Krnovie (Czechy), Mayen (Francja). Jest laureatem kilku nagród i wyróżnień na corocznych wystawach opolskiego środowiska plastycznego „Salon Jesienny”. Prace jego znajdują się w wielu zbiorach krajowych i zagranicznych.

Dal 2
olej, płótno
60 × 80 cm
2021
fot. z archiwum
artysty

Pustostany 2
akryl, pastel, płótno
35 × 50 cm
2021
fot. z archiwum
artysty

^
Akt szary
olej, płótno
110 × 160 cm
1995
fot. z archiwum
artysty

Japonia
akryl, płótno
35 × 65 cm
2021
fot. z archiwum
artysty

fot. Grzegorz Stadnik

**MAGDALENA
WODARCZYK**

Urodzona w 1988 roku w Tarnowskich Górach. Jest absolwentką Wydziału Ceramiki i Szkła wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych (dyplom pod kierunkiem prof. Barbary Zworskiej-Raziuk oraz dr hab. Beaty Mak-Soboty, 2015), a także Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Opolskiego (dyplom pod kierunkiem prof. Mariana Molendy oraz dra hab. Kazimierza Ożoga na kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, 2016). Od 2015 roku pracuje jako asystentka w II Pracowni Szkła Artystycznego ASP we Wrocławiu. Brała udział w ok. 50 wystawach zbiorowych oraz plenerach w Polsce i Czechach. Jest organizatorką i koordynatorką warsztatów i projektów międzynarodowych. Była jednym z kuratorów XII i XIII Festiwalu Wysokich Temperatur (2019, 2021). Obszarem jej zainteresowań jest łączenie szkła z różnymi materiałami, zarówno w dziedzinie artystycznej, jak i w projektowaniu użytkowym, a także działania z zakresu sztuk wizualnych i fotografii. Była finalistką konkursów „design32. Najlepsze dyplomy projektowe Akademii Sztuk Pięknych 2015” (Rondo Sztuki, Katowice, 2016) oraz „Stanislav Libensky AWARD 2015” (ZIBA Prague Glass Experience Museum, Praga, Czechy, 2015).

Wystawy (wybór)

- 2018 „E-glass 2017, Kulturowe Złoto Dolnego Śląska”, DOX by Qubus, Centrum Sztuki Współczesnej, Praga (Czechy)
„Retrospekcja. e-Glass”, Muzeum Szkła we Lwowie (Ukraina)
- 2019 „Dolnośląskie Warsztaty Szkła Artystycznego. Eksperyment. E-glass Festival 2018”, Galeria Instytutu Polskiego w Bratysławie (Słowacja)
„International Project Glass Art Workshop Wrocław 2018. Imperfection”, Galeria Lipowa 3, Centrum Szkła i Ceramiki, Kraków
„Prześwietlenie”, wystawa indywidualna w ramach „European Glass Festival 2019”, Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta, Wrocław
„International Biennale of Glass 2019”, National Art Gallery, Sofia (Bułgaria)
- 2020 „Zasoby naturalne”, Muzeum Współczesne, Wrocław
- 2021 „GLASS_ ON. Spotkajmy się w lepszych czasach”, Chiesetta della Misericordia, Wenecja (Włochy)

Jej prace ma w swoich zbiorach Dolnośląskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych we Wrocławiu.

Sfera III
szkło dmuchane, kamień
38 × 15,5 × 47,5 cm
2021
fot. Magdalena Wodarczyk

Przestrzeń pomiędzy
szkło dmuchane, kamień
38 × 15,5 × 47,5 cm
2019
fot. Grzegorz Stadnik

Przyciąganie
szkło barwione, dmuchane
27 × 27 × 50 cm
2019
fot. Grzegorz Stadnik

Transformacja IV
szkło topione w formie,
szlifowane i polerowane, kamień
27 × 9 × 48 cm
2015
praca w ramach dypl.
magisterskiego pod kier.
prof. Barbary Zworskiej-Raziuk
fot. Magdalena Wodarczyk

ISBN 978-83-65732-19-4

Organizator wystawy / Wydawca
Galeria Sztuki Współczesnej
pl. Teatralny 12, 45-056 Opole

Współorganizator wystawy / Współwydawca
Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza
Gepperta we Wrocławiu
ul. Plac Polski 3/4, 50-156 Wrocław

Współorganizator wystawy
Wydział Sztuki Uniwersytetu Opolskiego
ul. Wrocławska 4, 45-707 Opole

Dyrektorka Galerii Sztuki Współczesnej
Joanna Filipczyk

Kurator wystawy
Edward Syty

Redakcja
Krzysztof Rozpondek

Adiustacja i korekta wersji polskiej
Ewa Dawidejt-Drobek

Opracowanie graficzne
Patrycja Kucik

Druk
Sindruk / Zakład Poligraficzny

Nakład
300 egzemplarzy

Galeria Sztuki
Współczesnej

PRZEBIOŁOWE
OPOLE

GALERIA JEST
SAMORZĄDOWĄ
INSTYTUCJĄ KULTURY
MIASTA OPOLA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

UNIwersytet
OPOLSKI

WYDZIAŁ SZTUKI
UNIwersytet OPOLSKI

**GALERIA
SZTUKI
WSPÓŁCZESNEJ
OPOLE
2021**